

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 228.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000399680/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

at han alligevel kunde tage sig saadant noget for paa sin egen Haand og uden at have en Slags Bevislighed for det eller Befaling til det. For det var da egentlig ikke ingen Ting: at gaa hen og brænde Pavens Bandbulle, og hvem havde Ansvaret for det? Ja, hvem *kunde* egentlig give Tilladelse til den Slags?

Magister Melanchthon, som stod inde i Stimlen ved Siden af sin Kone, men ingen Ting kunde see, da saa godt som alle omkring ham var højere end han, — han *kunde* næsten ikke faa det ind i sit Hoved, at et nyt Afsnit i Verdenshistorien skulde begyndes paa den Maade. Han kjendte jo saa godt, fra sine Studeringer, dette med helt nye Epoker, der var begyndt i Historien, — og dette *hér maatte* være en saadan, det var umuligt andet: brænde den kirkelige Lovgivning, de pavelige Dekretaler, der havde gjældt i tusinde Aar og mere, — tilintetgjøre, opbrænde det Dokument, hvortil den højeste, straffende Magt var knyttet, — som Verden hidtil havde bøjet sig og var vejet for! Det *maatte* jo være noget lignende som Romerrigets Fald, — og det skulde saa kunne gaa for sig her omme bag Hospitalet, paa en frossen Møddingplads, der nu var ved at tø under Hobens Fødder, her, hvor man stod og trippede af Kulde i Snavset, og hverken kunde see til højre eller venstre for sine lange Sidemænd! —

Saa, nu osede der en Røg til Vejrs! — men han kunde ikke see, hvor den kom fra, for der stod adskillige Lag Mennesker imellem. Der gik en Bevægelse igjennem Mængden, og der var nogle Studenter, der raabte. Under Røret fik han et kort Øjeblik et Glimt at see af Magister Lenz, der stod bøjet ved en Brændestabel, og vistnok var i Færd med at tænde Ild i den. — Saa lukkede Mængden atter Udsigten for Magister Philip.

— Efterhaanden blev Røgen stærkere, og han saae ogsaa Flamme slaa op. — — Og nu hørte han en høj, klinger Stemme — ja, det var jo Doktor Luthers — — Nu kom der tydelige Ord — latinske Ord: »fordi Du har krænkert Kristus, Herrens Hellige, derfor skal evig Ild fortære Dig!»

Det maatte jo være Bandbullen, som Doktor Luther med disse Ord kastede paa Baalet. Folk raabte ogsaa — de nærmest staaende, — men det bredte sig hurtigt og blev til et mægtigt Raab. Magister Melanchthon kunde ogsaa see, skjønt ikke høre, at hans Kone raabte med. Han vilde selv stemme i, men det hele var ham som en Drøm og, i den tætte Trængsel, næsten som et Mareridt, hvor man vil raabe, men ikke kan.